

ת"פ 10967/04/21 - מדינת ישראל נגד חרמון אחזקות בע"מ, אורחן מנשירוב, שמילוב לזר

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 10967-04-21

29 אפריל 2023

לפני:

כב' השופטת יפית מזרחי-לוי

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד חנייה אנטואנט

-

הנאשמים:

חרמון אחזקות בע"מ
אורחן מנשירוב
שמילוב לזר
ע"י ב"כ: עו"ד מוטי פיליפ

גזר דין

הרקע הצריך לעניין

1. הנאשמים הורשעו לפי הודאתם בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, כדלקמן:
2. נאשמת 1 - עיסוק כקבלן שירותים ללא רישיון - עבירה על הוראות סעיפים 10א(א) + 20(ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו-1996 (החוק).
3. נאשמים 2 ו-3 - אחריות נושא משרה, הפרת חובת פיקוח - עבירה על הוראות סעיפים 10א(א) + 20(ב) ו-21 לחוק.
4. הצדדים הסכימו שמתחמי הענישה לגבי כל הנאשמים יהיו כפי שהמאשימה תטען לגבי הנאשמת 1.

תמצית כתב האישום

5. על פי כתב האישום, במסגרת ביקורות וחקירות שבוצעו נמצא כי בין החודשים 8/19 ל-4/20, עסקה

עמוד 1

הנאשמת 1 במתן שירותי ניקיון ל-8 גופים באמצעות 22 עובדים.

6. הנאשמים 2 ו-3 שימשו בתקופה הרלוונטית כנושאי משרה בנאשמת 1.

טיעוני המאשימה

7. **המאשימה** טוענת שמספר האירועים שצריך לקבוע לגביהם מתחם ענישה הוא 22, כמספר העובדים שהועסקו על ידי הנאשמת 1; הענישה הנהוגה בתיקים מסוג זה עומדת במתחם בין 30% ל-60% מקנס המירבי; לנאשמת 1 אין עבר פלילי; הנאשמת הודתה בעבירות שיוחסו לה, חסכה זמן שיפוטי ומשאבים ציבוריים; הקנס המירבי עומד על 14,400 ₪. עבור כל אחד מ-22 העובדים מדובר בקנס מירבי מצטבר של 317,000 ₪. אולם, לאור נסיבות התיק, המאשימה טוענת שיש לערוך את חישוב העונש מסכום של 216,000 ₪ ומתחם ענישה שלא יעלה על 40% מהקנס המירבי. בהתאם, הרף הנמוך (30%) הוא 64,800 ₪ והרף הגבוה (40%) הוא 86,400 ₪. אין מקום לחרוג לחומרא או לקולא ממתחם הענישה. כן מבוקש לקבוע שהנאשמת 1 תתחייב להימנע מביצוע עבירות בהן הורשה למשך 3 שנים מהיום ובהתאם לסעיף 72 א לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

טיעוני הנאשמים

8. הנאשמים טענו שיש להקל בעונשם שכן הם הודו בהזדמנות הראשונה במעשים שיוחסו להם, לקחו אחריות ושיתפו פעולה; מדובר בשני יזמים צעירים שניסו להקים עסק ומתוך טעות בתום לב וחוסר הכרה של הדין הפרו את החוק. בסופו של דבר, הם הפסיקו את פעילותם, סגרו את העסק ועשו הכל כדי שהעובדים שהעסיקו לא ייפגעו. אף אחד מהעובדים שהועסקו לא נפגע בפועל ולא הוגשה תביעה נגדם; כיום, הנאשמים הם עצמם שכירים. הנאשם 2 התחתן לאחרונה והוא עבר לעבוד בחברת כוח אדם כנהג שכיר. לנאשם 3 נולדה בית שנייה והוא עבר לעבוד כשכיר בחברת קייטרינג. הנאשמים טענו שמצבם הכלכלי אינו טוב, הם בחובות של עשרות אלפי שקלים לבנקים, מע"מ ולנושים אחרים. עונש משמעותי יגרום להם לקריסה כלכלית ולפגיעה במשפחותיהם. הנאשמים הציגו מסמכים שיעידו על מצבם הכלכלי אך אלו הוגשו לתיק בפועל רק ביום 5.4.23.

9. שני הנאשמים התחייבו במעמד הדיון שהם יימנעו מלבצע אילו מן העבירות שהם הורשעו בהן ושלא לא כן יוטל עליהם העונש המקסימלי בחוק לאותה עבירה - 29,200 ₪ לנאשמים ו-14,400 ₪ לנאשמת 1.

דין והכרעה

מספר אירועי העבירה (מבחן הקשר ההדוק)

10. בניגוד לעמדת המאשימה, דעתי היא שמדובר באירוע אחד. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום אחד, על בסיס אותן עובדות שמתקיים ביניהן "**קשר הדוק**" (ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014) (**עניין ג'אבר**)). העסקתו של כל עובד ועובד בניגוד לחוק נעשה מכוח אותה התנהגות עבריינית - ניהול עסק כוח אדם ללא רישיון. מספר העובדים כלפיהם בוצעה העבירה אינו רלוונטי לקביעת מספר האירועים, אלא אך לקביעת מתחם הענישה.

11. לפיכך יש לקבוע מתחם עונש הולם "לאירוע כולו" ולגזור מתוכו "עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע" (סעיף 40ב(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (חוק העונשין)).

מספר מעשי העבירה (מבחן הקשר הצורני-עובדתי והמהותי-מוסרי)

12. על פי הפסיקה "משנמצאים אנו בגדרו של 'אירוע אחד', ברירת המחדל היא שמדובר גם ב"מעשה" אחד, וממילא כי הענישה בגין אותו אירוע לא תעלה על העונש המקסימלי בגין העבירה החמורה ביותר מבין העבירות שבהן הורשע הנאשם ביחס לאותו אירוע" (עניין ג'אבר).

13. אינני סבורה שיש מקום לראות, מבחינה עובדתית-צורנית, בהעסקתו של כל עובד ניקיון תחת עסק שפעל ללא רישיון מתן שירותי ניקיון, כמעשה עבירה בפני עצמו. העבירה שיוחסה לנאשמת 1 היא רגולטורית במהותה. ברגע שעסק החל לתת שירותי ניקיון ללא רישיון הוא נמצא מפר את הוראת החוק. צירופו של כל עובד נוסף לעסק לא מגבשת עבירה חדשה. העבירה בעינה עומדת. השינוי היחיד הוא בחומרת נסיבות ביצוע העבירה (לניתוח דומה ר' ת"פ (אזורי ת"א) 31587-05-19 מדינת ישראל - ה.ג. המשקיע בע"מ, פס' 10.ד. (4.9.22); ת"פ (אזורי נצ') 68217-11-20 מדינת ישראל - חוד אבטחה בע"מ (24.3.22)).

14. לפיכך נקבע כי יש לקבוע מתחם עונש לעבירה אחת.

מתחם העונש ההולם

15. הערך המוגן (מידת החומרה המושגית) בעבירות שיוחסו לנאשמים הינו שמירה על זכויות עובדים בתחומים החשובים לניצול על ידי מעסיקים. ובעניינינו, תחום הניקיון. אין מדובר בעבירה על הפרת הזכות עצמה אלא על המסגרת הרגולטורית שנועדה לשמור על קיומה של הזכות.

16. נסיבות ביצוע העבירה (מידת החומרה הקונקרטית) - לא נטען, ומאליו גם לא הוכח, שביצוע העבירה הוביל לקיפוח זכויות העובדים בפועל; הנאשמים עברו עבירה בכך שפטרו עצמם מבחינת אי הזדקקותם לדרישת המחוקק להסדיר רישיון לצורך העסקת עובדי שירותי ניקיון, על כל הכרוך בכך. לרבות, אי הפקדת ערובה כספית שתבטיח את זכויות העובדים. שיקול זה של הנאשמים, אף כי יש בו פן כלכלי, איננו מסוג העבירות הכלכליות ה'טהורות' בהן מתקיים יחס ישיר בין ביצוע העבירה לבין ה"חיסכון" לעבריו, כגון עבירת אי תשלום שכר מינימום. בהתאם לכך, אין לתת משקל מלא לשיקול ההרתעתי במתן קנס אפקטיבי, שנועד למגר עבירות כלכליות (ר' עפ 1656/16 ישעיהו דוידוביץ נ' מדינת ישראל (20.3.2017)); הנאשמת 1 העסיקה 22 עובדים והיא פעלה ללא רישיון, כאמור בכתב האישום, משך כ-9 חודשים;

17. מכיוון שמתחם הענישה מתייחס לקנס "יש לקחת בחשבון גם את 'מצבו הכלכלי של הנאשם' (סעיף 40 ח' לחוק העונשין), וזאת כבר בשלב של קביעת מתחם העונש ההולם" (ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ (8.2.14)). כאמור, הנאשמים הציגו ראיות למצבם הכלכלי ולכך שהנאשמת 1 אינה פעילה ובחובות.

18. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת עיסוק כקבלן שירותים ללא רישיון נעה בין 20% ל-60% מהקנס המקסימלי שעומד על 14,400 ₪ (ר' ת"פ (אזורי ת"א) 31587-05-19 מדינת ישראל - ה.ג. המשקיע בע"מ (4.9.22); ת"פ (אזורי נצ') 68217-11-20 מדינת ישראל - חוד אבטחה בע"מ (24.3.22); ת"פ (אזורי נצ') 24976-02-19 מדינת ישראל - משרד הרווחה, העבודה, והשירותים החברתיים - א.ע.מ.ח בע"מ (9.1.20); תפ (ת"א) 35528-12-16 מדינת ישראל נ' "פרח ירוק" - לניהול כ"א הדרכות ושירותים בע"מ (15.12.18)). עם זאת, התחשבות במצבם הכלכלי של הענישה מוביל אותנו לקבוע מתחם נמוך יותר שינוע בין 10% ל-50%.

19. מתחם הענישה ההולם בנסיבות המפורטות לעיל נע בין 30% ל-50% מהקנס המקסימלי. זאת, לאור מספר העובדים שהועסקו בנאשמת 1 ותקופת ההעסקה הארוכה יחסית, העולים על מספר העובדים ותקופת ההעסקה שהפסיקה לעיל מתייחסת אליהם. מאידך, נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, מצבם המשפחתי, העובדה שהודו ושיתפו פעולה ושלא נפגעו עובדים בפועל, להעמיד את הקנס על הצד הנמוך בתוך מתחם הענישה.

קביעת העונש ההולם

20. הסכמת הצדדים שמתחם העונש העונש ההולם יהיה שווה לכלל הנאשמים מקובלת עליי.

21. בהמשך לדיון שלעיל, לאחר שקילת מכלול השיקולים לעונש ההולם בתוך המתחם, העונש ההולם הוא 30% מהקנס המקסימלי.

22. על הנאשמת 1 לשלם קנס בסך 4,320 ₪.

23. על כל אחד מהנאשמים 2 ו-3 לשלם קנס בסך 8,760 ₪.

24. הקנסות ישולמו ב-12 תשלומים.

ניתנה היום, ח' אייר תשפ"ג, (29 אפריל 2023), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.